

Élménybeszámoló

Sokat utaztunk, mire odaértünk a szállásra. Mivel nagyon hosszú volt az út, közben sokat ettünk, ittunk, beszélgettünk. Az utazás akkor kezdett izgalmas lenni, amikor jöttek a hegyek. Szerintem azok gyönyörűek voltak. Az autópályán haladva megláttuk a Tordai hasadékot is. A hegyek között nehéz volt a nagy busszal közlekedni, de a sofőrünk ügyes volt, a keskeny utcákba is bejutottunk.

A szálláson kedvesen fogadtak minket. A szálloda gyönyörű volt. Az ételek finomak voltak, és elég is volt az ennivaló. A szobában ketten aludtunk, és mi dönthettük el, hogy kivel szeretnénk lakni. Esténként átmentünk egymáshoz beszélgetni, játszani. Minden nap tartottuk a kapcsolatot a szüleinkkel is. Kati néni mindig feltette a fotókat a csoportunkba, hogy otthon is lássák, miket csináltunk.

Reggelire svédasztalról választhattunk, ebédre szendvics volt. Vacsorára levest, finom másodikat és desszertet is kaptunk. Az ízek kicsit mások voltak, mint itthon. Szerencsére egy csocsóasztal is volt a panzióban, amin sokat játszottunk.

Az utazási módok közül az tetszett a legjobban, amikor traktorral mentünk fel a Jézus Szíve Kilátóhoz. Sajnos nagyon eláztunk. Az is nagyon jó volt, amikor terepjárók vittek fel a Madarasi Hargitára, de ekkor is eláztunk.

Amikor a Gyilkos-tónál és a Békás-szorosban voltunk, Kati néni elmesélte a helyekhez kapcsolódó legendákat. Itt tudtunk egy kicsit vásárolni magunknak és a családuknak emléktárgyakat. Itt végre jó időt fogtunk ki, nem esett az eső.

Nagyon élveztük a bobozást és a gokartozást is. A múzeumok közül az Ady Múzeum tetszett, mert meg lehetett hallgatni a verseket fejhallgatóval. Kati néni bemutatta nekünk Ady Endre életét. Koszorút is vittünk Ady Endre szobrára. Farkaslakán Tamási Áronról hallottunk, aki magyar író volt, és regényeket és novellákat írt. A Mini Erdély Parkban az volt a legérdekesebb, hogy meg lehetett hallgatni a templom harangját. Székelyudvarhely nagyon szép város. Voltunk templomban, fagyizóban is. A szoborparkban helyeztük el a koszorút, amit az eső miatt nem tudtunk felvinni a Madarasi Hargitára. Itt tanár bácsi beszélt arról, hogyan kerültek a magyarok Romániába. Érdekes volt, hogy ilyen sokat utaztunk Romániában, mégis mindenki tudott magyarul.

Mindenki nagyon megijedt, amikor éjszaka medveriasztás jött a telefonunkra. Másnap is volt ilyen, de akkor már tudtuk, hogy mi az.

Voltunk bevásárlóközpontban is. Itt édességet, gyümölcsöt, innivalót vásároltunk.

Hazafelé már mindenki nagyon fáradt volt, a buszon aludtunk is. Itthon már nagyon vártak minket.